

UOHSX00AJVC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0124/2017/VZ-29860/2017/321/OMa

Brno 16. října 2017

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 9. 8. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- **BusLine a.s.**, IČO 28360010, se sídlem Na Rovinkách 211, Podmoklice, 513 01 Semily, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 21. 6. 2017 Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem ev. č. ČAK 04726, IČO 66242576, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0262/2017/VZ-20412/2017/512/AKp ze dne 26. července 2017 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumávání úkonů zadavatele –

- **Liberecký kraj**, IČO 70891508, se sídlem U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dočasné zabezpečení dopravní obslužnosti Libereckého kraje veřejnou linkovou osobní dopravou II. – oblast Sever**“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném dne 12. 6. 2017 odesláním výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění z téhož dne,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0262/2017/VZ-20412/2017/512/AKp ze dne 26. července 2017

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 29. 6. 2017 návrh navrhovatele – BusLine a.s., IČO 28360010, se sídlem Na Rovinkách 211, Podmoklice, 513 01 Semily, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 21. 6. 2017 Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem ev. č. ČAK 04726, IČO 66242576, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1 (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem – Liberecký kraj, IČO 70891508, se sídlem U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec (dále jen „**zadavatel**“) – při zadávání veřejné zakázky „Dočasné zabezpečení dopravní obslužnosti Libereckého kraje veřejnou linkovou dopravou II. – oblast Sever“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném dne 12. 6. 2017 odesláním výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění z téhož dne (dále jen „**veřejná zakázka**“).

II. Napadené usnesení

2. Úřad přezkoumal případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 26. 7. 2017 usnesení č. j. ÚOHS-S0262/2017/VZ-20412/2017/512/AKp (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým rozhodl, že se správní řízení podle § 257 písm. g) zákona zastavuje, neboť bylo dne 20. 6. 2017 zrušeno zadávací řízení na veřejnou zakázku.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 67 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

3. V odůvodnění Úřad uvedl, že dne 20. 6. 2017 rozhodla Rada Libereckého kraje usnesením č. 1209/17/RK o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku dle § 127 odst. 3 zákona z důvodu, že ze zadávacího řízení byl vyloučen jediný účastník (tj. ČSAD Liberec a.s.). Téhož dne bylo účastníkovi odesláno rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení a také sdělení o zrušení zadávacího řízení. S ohledem na dané skutečnosti Úřad podle § 257 písm. g) zákona rozhodl o zastavení správního řízení zahájeného na návrh navrhovatele ze dne 29. 6. 2017 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.

III. Námitky rozkladu

4. Dne 9. 8. 2017 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad z téhož dne, jímž bylo usnesení Úřadu napadeno v celém rozsahu. Napadené rozhodnutí navrhovatel převzal dne 26. 7. 2017. Rozklad byl tedy doručen v zákonné lhůtě.
5. Navrhovatel v rozkladu avizuje, že napadené usnesení není v souladu s právními předpisy, neboť jeho odůvodnění je neúplné a nepřezkoumatelné, a není tedy v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), neboť se dle navrhovatele Úřad nijak nezabýval otázkou konečnosti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 51 odst. 2 a § 49 odst. 2 zákona.
6. V souvislosti s tímto navrhovatel poukazuje na to, že je dle jeho názoru účastníkem řízení o veřejné zakázce, přičemž mu tedy nebylo řádně doručeno rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a nezačala mu tedy plynout lhůta pro podání námitek dle § 51 odst. 2 zákona. Zároveň tedy neuplynula ani lhůta podle § 49 odst. 2 zákona, která je od lhůty pro podání námitek odvislá, a také se dle navrhovatele Úřad ani nezabýval otázkou toho, zda zadavatel nepřijal opatření podle daného ustanovení zákona.
7. Dále navrhovatel dodává, že se Úřad opomněl zabývat tím, zda účastníkovi zadávacího řízení ČSAD Liberec a.s. uplynula lhůta pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 nebo 3 zákona, popřípadě zda byl předmětný návrh podán a jak probíhá případné správní řízení o něm.

Závěr rozkladu

8. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání se závazným právním názorem, že Úřad má návrh posoudit meritorně.

IV. Řízení o rozkladu

9. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

10. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

11. Úřad tím, že napadeným usnesením zastavil správní řízení podle § 257 písm. g) zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení

V. K námitkám rozkladu

K otázce účastenství navrhovatele v zadávacím řízení

12. Navrhovatel namítá, že se stal účastníkem zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a proto mu mělo být doručeno rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Jelikož mu však toto rozhodnutí doručeno nebylo, neuplynula mu ani lhůta pro podání námitek, jelikož vůbec nezačala plynout.
13. Navrhovatel to, že se stal účastníkem, opírá o ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) zákona, dle kterého se dodavatel stane účastníkem zadávacího řízení v okamžiku, kdy zahájí jednání se zadavatelem v zadávacím řízení. Navrhovatel tak dle jeho názoru učinil dopisem, který zadavateli zaslal dne 13. 6. 2017. Podle § 67 zákona, zadavatel zahajuje jednání bez uveřejnění (dále jen „JŘBU“) odesláním výzvy k jednání, výzvy k podání nabídek nebo zahájením jednání s dodavatelem. V daném případě zadavatel zahájil JŘBU výzvou k jednání v JŘBU a to s jediným dodavatelem, ČSAD Liberec a. s., nikoliv s navrhovatelem. Účastníkem předmětného zadávacího řízení byl tedy pouze ČSAD Liberec a. s. Zákon zadavateli v případě JŘBU umožňuje, aby si zvolil, s kým bude jednat, a zadavatel si vybral právě ČSAD Liberec a.s., nikoliv navrhovatele. K tomu se více vyjadřuje i komentářová literatura, dle které pro JŘBU platí, že „[t]oto zadávací řízení spočívá v tom, že zadavatel vyzývá k jednání (popř. k podání nabídek) jednoho nebo více dodavatelů na základě vlastní volby.“ (MACEK, Ivo; DERKOVÁ, Romana; BARTOŇ, Daniel a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář s judikaturou*. Praha: Leges, 2017, s. 269). Není tedy možné přisvědčit názoru navrhovatele, že se zasláním dopisu zadavateli stal účastníkem zadávacího řízení, a to proti vůli zadavatele.
14. Pro posouzení, zda se navrhovatel stal účastníkem řízení na veřejnou zakázku, je také nutné vyložit účel, za jakým se obecně používá, a v konkrétním případě bylo použito, JŘBU. Obecně se tento druh řízení používá v případech, kdy zadavatelé z objektivních důvodů nemohou zadat zakázky v jiných druzích zadávacích řízení, jelikož například k plnění zakázky musí dojít dříve, než by to postupy podle jiných druhů zadávacích řízení umožňovaly. Tím může dojít ke značnému omezení hospodářské soutěže. Z toho pramení, že použít JŘBU lze pouze za splnění taxativních podmínek, a podmínky použití tohoto druhu zadávacího řízení se vykládají restriktivně. V předmětné veřejné zakázce bylo JŘBU použito dle zadavatele z důvodu podle § 63 odst. 5 zákona, tedy z důvodu nezbytnosti v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nemohl předvídat a ani ji nezpůsobil, přičemž nebylo možné dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním, jak zadavatel uvedl v článku 2.4 Výzvy k jednání v JŘBU veřejné zakázky. Oprávněnost použití JŘBU není předmětem posouzení tohoto rozhodnutí.
15. Zákon pamatuje na to, že zadavatelé mohou potřebovat pro různé situace různé druhy zadávacích řízení. V některých je okruh účastníků předem znám, v jiných se může měnit v jeho průběhu. Současně jsou také řízení, ve kterých nemusí být na počátku znám ani

přesný předmět zadávacího řízení. Pro vysvětlení, proč se navrhovatel nestal účastníkem zadávacího řízení, je vhodné nejprve obecně charakterizovat zvláštnosti některých vybraných druhů řízení a postupů v rámci zadávacích řízení. Základním zadávacím řízením je otevřené řízení, které je upraveno v §§ 56 – 57 zákona. V tomto druhu zadávacího řízení zadavatel vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání nabídek, přičemž však platí, že zadavatel nesmí s účastníky zadávacího řízení o podaných nabídkách jednat. Jedná se tedy o druh řízení, u kterého může být počet potenciálních dodavatelů vysoký, což v kombinaci s tím, že není možné o nabídkách jednat, vede k tomu, že pro použití otevřeného řízení nejsou stanoveny žádné doplňující podmínky, krom podmínek obecných. Dalším příkladem je jednací řízení s uveřejněním, které je upraveno v §§ 60 – 62 zákona. Tento druh řízení opět může inklinovat k vyššímu počtu účastníků, jelikož při jeho zahájení je vyzván neomezený počet dodavatelů, tentokrát však k podání žádosti o účast v zadávacím řízení. Podstatný rozdíl oproti otevřenému řízení spočívá v tom, že účastníci zadávacího řízení podávají pouze předběžné nabídky, o kterých pak následně se zadavatelem jedná. Tento postup vede k tomu, že pro použití jednacího řízení s uveřejněním jsou stanoveny poměrně přísné podmínky, které musí zadavatel splnit. Relevantním zadávacím řízením, které je nutné pro daný případ podrobněji prozkoumat, je zadávací řízení použité přímo v předmětné veřejné zakázce, tedy JŘBU. Základní charakteristika JŘBU již byla prezentována v bodě 14 odůvodnění tohoto rozhodnutí. V kontextu obecného výkladu relevantního pro daný případ je však vhodné zmínit, že specifika JŘBU spočívají i v tom, že řízení je plně v režii zadavatele i co se týče výběru dodavatelů, kdy tato volba neleží na jejich straně, ale výlučně na straně zadavatele. Zároveň pak platí, že se jedná o řízení, ve kterém dochází k jednání mezi zadavatelem a účastníkem o konečné podobě nabídky. Obě tyto skutečnosti způsobují, že pro použití JŘBU jsou zákonem stanoveny přísné podmínky, které musí zadavatel dodržet, pokud chce tento druh zadávacího řízení použít, ovšem zároveň to způsobuje unikátnost tohoto druhu zadávacího řízení oproti ostatním druhům zadávacích řízení.

16. Druhy řízení zmíněné v bodě 15 odůvodnění tohoto rozhodnutí mají v zákoně různě definované způsoby zahájení řízení. Pro komplexnější vysvětlení problematiky je vhodné jednotlivá ustanovení citovat. Pro otevřené řízení platí, že „[z]adavatel zahajuje otevřené řízení odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212, kterým vyzývá **neomezený počet dodavatelů k podání nabídky**“ jak je stanoveno v § 56 odst. 1 zákona. Pro jednací řízení s uveřejněním platí, že „[z]adavatel zahajuje jednací řízení s uveřejněním odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212, kterým vyzývá **neomezený počet dodavatelů k podání žádosti o účast**“, jak stanovuje § 61 odst. 1 zákona a konečně pro JŘBU platí, že „[z]adavatel zahajuje jednací řízení bez uveřejnění **odesláním výzvy k jednání, výzvy k podání nabídek nebo zahájením jednání s dodavatelem**“, jak stanovuje § 67 odst. 1 zákona. Znění zákona u (ke komparaci) vybraných druhů zadávacích řízení tak dává jednoznačně najevo, že jsou podstatné rozdíly ve způsobech zahájení jednotlivých druhů zadávacích řízení. U otevřeného řízení platí, že zadavatel do konce lhůty pro podání nabídek neví, kteří dodavatelé nabídku podají. V JŘBU si zadavatel vybírá, s kým bude jednat, zatímco v otevřeném řízení se rozhodují sami dodavatelé, zda podají nabídku. V jednacím řízení s uveřejněním pak zadavatel vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání žádosti o účast v zadávacím řízení, zatímco v JŘBU zadavatel zahajuje jednání s konkrétními dodavateli. Pro JŘBU je specifická právě volba zadavatele, se kterými dodavateli bude následně jednat. Toto vychází jednak z gramatického

znění zákona, ovšem i ze systematického výkladu, kdy dochází k postupnému odlišení jednotlivých druhů řízení a s tím souvisejících funkcí, které mají plnit a podmínek, které musí splňovat, jak bylo nastíněno v bodě 15 odůvodnění tohoto rozhodnutí.

17. Pokud bychom přijali tezi navrhovatele, dle které je možné stát se účastníkem JŘBU pouhým zahájením jednání ze strany dodavatele, ztratil by tento druh řízení svůj smysl, a to protože by se pro zadavatele (dopředu nepředvídatelně) měnil následující předpokládaný průběh zadávacího řízení (včetně samotných účastníků), což by vedlo k potlačení důvodů, pro které je JŘBU používáno. V JŘBU je na rozhodnutí zadavatele, s kým bude jednat jako s potenciálním dodavatelem. Nejedná se však o svévůli, jelikož přísné podmínky JŘBU a jejich dodržování mohou být kontrolovány například prostřednictvím námitek, pokud se dodavatel domnívá, že JŘBU bylo použito v rozporu se zákonem. Podstatou JŘBU je, že zadavatel přímo vyzývá jednoho či více zájemců k jednání. Pro vznik účastenství v tomto druhu zadávacího je tedy rozhodná výzva zadavatele či zahájení jednání z jeho strany.
18. Z výše uvedeného je patrné, že je nutné odmítnout předpoklad navrhovatele, dle kterého se stal účastníkem zadávacího řízení na veřejnou zakázku, když zahájil z pozice dodavatele jednání se zadavatelem v JŘBU.
19. K námitce, dle které neuběhly lhůty na podání námitek, se podrobněji vyjádřím v následující části. Předně však uvedu, že již bylo zdůvodněno, proč se navrhovatel účastníkem zadávacího řízení nestal, a tedy dané námitky vůbec nemůže podat, čili lhůta navrhovateli na jejich podání ani nemohla začít plynout. Jedná se totiž o námitky, které může podat pouze účastník zadávacího řízení, jak stanovuje § 241 odst. 3 zákona. Podle tohoto ustanovení může dodavatel, který není účastníkem zadávacího řízení, podat námitky pouze proti úkonům či opomenutím zadavatele, které se týkají stanovení zadávacích podmínek, volby druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky nebo postupu zadavatele směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. V posuzovaném případě navrhovatel nebrojí proti žádnému z těchto úkonů. Proto ani námitky proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení nebyl navrhovatel jako neúčastník zadávacího řízení oprávněn podat. Proti tvrzení navrhovatele, že mu ani nebylo doručeno rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, lze mimo skutečnost, že nebyl účastníkem zadávacího řízení, argumentovat i § 127 odst. 3 zákona v kombinaci s § 128 odst. 3 zákona, dle kterých pro JŘBU platí jiná pravidla oproti jiným druhům zadávacích řízení, kdy zadavatel je povinen pouze sdělit důvod zrušení zadávacího řízení jeho účastníkům, a nevztahují se na něj povinnosti stanovené v § 128 odst. 1 a 2 zákona, dle kterých by byl povinen do 3 dnů po zrušení zadávacího řízení odeslat všem účastníkům písemné sdělení o této skutečnosti a do 30 dnů od zrušení zadávacího řízení oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem dle § 212 zákona.

K otázce zrušení a ukončení zadávacího řízení

20. Další argumentace navrhovatele směřuje k tomu, že není možné zastavit řízení podle § 257 písm. g) zákona, pokud ještě zadávací řízení nebylo ukončeno, což však nastane až k okamžiku určenému dle ustanovení § 51 odst. 2 zákona. Úřad se tak měl dle navrhovatele zabývat tím, zda uběhly lhůty pro podání námitek (především pro případ, že by byl navrhovatel sám účastníkem řízení) nebo pro podání návrhu dle § 251 odst. 2 nebo 3 zákona, a to kvůli případnému návrhu ČSAD Liberec a.s., tedy účastníkovi, se kterým zadavatel zahájil jednání v rámci JŘBU.

21. Ustanovení § 257 písm. g) zákona stanoví, že Úřad zahájené řízení zastaví, pokud zadavatel zrušil zadávací řízení. Pro posouzení postupu Úřadu v napadeném usnesení je nutné odlišit okamžik zrušení zadávacího řízení, který blíže upravují §§ 127 – 128 zákona, a okamžik ukončení zadávacího řízení, který upravuje § 51 zákona. Zadavatel zadávací řízení zrušil, což zdůvodnil tím, že byl ze zadávacího řízení vyloučen jeho jediný účastník. Postupoval tak dle § 127 odst. 3 zákona. Okamžik ukončení zadávacího řízení v případě zrušení zadávacího řízení je stanoven v § 51 odst. 2 zákona. Zákon tak jednoznačně odlišuje pojmy zrušení a ukončení zadávacího řízení. Nejedná se o pojmy zaměnitelné. Je proto nutné dodržovat literu zákona i s ohledem na § 257 písm. g) zákona, který stanoví, že Úřad řízení zastaví, jestliže zadavatel zrušil zadávací řízení. V daném případě se jedná o skutečnost, která nastala dle § 127 odst. 3 zákona k okamžiku, kdy zadavatel zadávací řízení zrušil. Dle § 128 odst. 3 zákona pro JŘBU ani neplatí povinnosti, které jsou stanoveny v § 128 odst. 1 a 2 zákona. Úřad tak postupoval v souladu se zákonem, když napadeným usnesením zastavil správní řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele spočívajících ve zrušení zadávacího řízení dle § 257 písm. g) a toto i správně odůvodnil v bodech 7 – 14 odůvodnění napadeného usnesení. Pro úplnost uvádím, že v daném případě bylo zadávací řízení zrušeno dne 20. 6. 2017 a ukončeno dne 20. 7. 2017 (podrobněji viz bod 23 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Napadené usnesení bylo však vydáno až dne 26. 7. 2017, tedy i po ukončení zadávacího řízení.
22. Nadto navrhovatel argumentuje tak, že dalším důvodem pro nemožnost zastavení správního řízení dle § 257 písm. g) zákona je § 49 odst. 2 zákona, dle kterého může zadavatel provést autoremeduru až do okamžiku uplynutí lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
23. V bodech 12 – 19 odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo zdůvodněno, proč se navrhovatel účastníkem zadávacího řízení nestal, a tedy dané námitky vůbec nemůže podat, čili mu lhůta pro jejich podání ani nemohla začít plynout. Zároveň platí, že lhůta pro podání námitek účastníku zadávacího řízení již uplynula a o námitkách ČSAD Liberec a. s. bylo rozhodnuto. Jednotlivé lhůty ČSAD Liberec a. s. běžely takto: účastník řízení ČSAD Liberec a. s. obdržel rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dne 20. 6. 2017, od tohoto data měl možnost podat námitky ve lhůtě 15 dní, tedy do 7. 7. 2017. ČSAD Liberec a. s. v této lhůtě námitky podal, avšak dne 10. 7. 2017 zadavatel tyto námitky rozhodnutím zamítl. Jelikož tentýž den bylo ČSAD Liberec a. s. toto rozhodnutí doručeno, začala mu plynout lhůta pro podání návrhu na zahájení správního řízení před Úřadem, která činí 10 dní, tedy do 20. 7. 2017. ČSAD Liberec a. s. však v této lhůtě Úřadu návrh na zahájení správního řízení nepodal. Z těchto okolností je zřejmé, že argumentaci navrhovatele směřující na neuplynutí lhůty pro provedení autoremedury zadavatelem nelze v daném případě přisvědčit, neboť lhůta pro její uplatnění uplynula dne 7. 7. 2017, protože dle § 49 odst. 2 zákona platí, že „[z]adavatel přijme opatření k nápravě spočívající ve zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, zjistí-li, že toto rozhodnutí bylo učiněno v rozporu se zákonem, i když proti takovému rozhodnutí neobdržel námitky; takové opatření k nápravě však může přijmout jen ve lhůtě, ve které by účastníci zadávacího řízení mohli proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podat námitky.“
24. S výše uvedeným souvisí i námitka navrhovatele, dle které může teoreticky každé rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vést k zastavení správního řízení před Úřadem, přestože rozhodnutí zadavatele je ještě otevřeno opravným prostředkům účastníka zadávacího řízení či autoremeduře, a nejedná se o konečné rozhodnutí.

25. S daným tvrzením navrhovatele je třeba v obecné rovině souhlasit. Je nutné ovšem podotknout, že se jedná o stav vyplývající ze zákona, neboť § 257 zákona stanoví zcela jasně, že zahájené řízení Úřad zastaví, nastane-li zákonem předvídaná skutečnost, a to zrušení zadávacího řízení. Zákon již nepožaduje, aby nastaly jiné skutečnosti, a nepočítá s tím, že by měl Úřad vyčkávat s vydáním usnesení do doby, než bude zcela ukončeno zadávací řízení.
26. V obecné rovině navíc platí, že pokud by dle názoru navrhovatele došlo k pochybnostem, zda je rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatelem v souladu se zákonem, pak má účastník zadávacího řízení možnost podat proti tomuto rozhodnutí námitky podle § 241 odst. 3 zákona a v případě, že jim nebude nevyhověno, dále návrh podle § 250 a násl. zákona. Jednalo by se však o samostatné správní řízení, kdy až v návaznosti na něj by v případě, že by Úřad dospěl k závěru, že zadavatel zrušil zadávací řízení neoprávněně, bylo možné původní pravomocné usnesení Úřadu o zastavení řízení z důvodu zrušení zadávacího řízení revidovat, a to postupy předvídanými správním řádem pro případ potřeby změny již pravomocného rozhodnutí správního orgánu. V daném případě však navrhovatel tuto možnost nemá, jelikož není účastníkem řízení, jak bylo zdůvodněno v bodech 12 – 19 odůvodnění tohoto rozhodnutí, a tedy nemůže podat námitky dle § 241 odst. 3 zákona.
27. V souvislosti s tím, že navrhovatel označuje napadené usnesení jako nepřezkoumatelné, jsem je přezkoumal a shledávám je s ohledem na výše uvedené jako úplné a dostatečné pro posouzení věci, přičemž je srozumitelné a zohledňuje všechny relevantní skutečnosti.
28. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal i zákonnost napadeného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené usnesení shledal zákonným a věcně správným. Dospěl jsem přitom k závěru, že Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když správní řízení podle § 257 písm. g) zákona zastavil, neboť zadavatel dle § 127 odst. 3 zákona zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil.

VI. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
30. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj

předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec
2. Mgr. Jiří Honěk, advokát, Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy